

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย และเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ สำหรับแปลความหมายของคะแนน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะด้านการมีวินัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า

1.1 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 48 ข้อ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ผู้วิจัยให้ค่าน้ำหนักแต่ละองค์ประกอบย่อยมีความสำคัญเท่ากันในการสร้างข้อสอบ ได้แก่ ด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน จำนวน 6 ข้อ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน จำนวน 6 ข้อ ด้านการปฏิบัติตามข้อตกลงของครอบครัว จำนวน 6 ข้อ ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม จำนวน 6 ข้อ ด้านการไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น จำนวน 6 ข้อ ด้านการเข้าเรียนตรงเวลาและทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด จำนวน 6 ข้อ ด้านการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ จำนวน 6 ข้อ และด้านการสนใจเรียนและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจำนวน 6 ข้อ

1.2 ผลการหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏผลดังนี้

1.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการพิจารณาค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ได้แบบวัดคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ด้านการมีวินัย ที่ผ่านเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 60 ข้อ

1.2.2 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อกับคะแนนรวมของแบบวัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย โดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ค่าอำนาจ จำแนก ของข้อสอบ 60 ข้อตัดออก 12 ข้อเนื่องจากมีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.20 อยู่ในเกณฑ์ ที่ควรปรับปรุง แล้วคัดข้อสอบไว้จำนวน 48 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.33 ถึง 0.85

1.2.3 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตรวจสอบโดย การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย แต่ละพฤติกรรมสำคัญ เมื่อพิจารณาจากน้ำหนักพฤติกรรมสำคัญของตัวแปรที่สังเกตได้ทั้ง 48 ตัวแปร ดัชนีความสอดคล้องของโมเดล ทั้ง 8 องค์ประกอบ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ระหว่าง 0.08 - 10.79 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) ระหว่าง 0.64 - 1.51 ค่าดัชนีวัดระดับ ความสอดคล้อง (GFI) ระหว่าง 0.99 - 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) ระหว่าง 0.95 - 0.98 และค่ารากที่สองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) ระหว่าง 0.00 ถึง 0.04 และรูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ของแบบวัดคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย ทั้งฉบับ จำนวน 48 ข้อ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการวัด และประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 852.02 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.02 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.95 และค่ารากที่สองเฉลี่ย ของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.00 จากข้อมูลดังกล่าว ค่าดัชนี ความสอดคล้องทุกตัวบ่งชี้ ทั้งโมเดลรายองค์ประกอบและโมเดลแบบวัดคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ด้านการมีวินัย ทั้งฉบับ บ่งชี้ว่าโมเดลการวิจัยมีความเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าน้อยกว่า 2 ค่า GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 และเข้าใกล้ 1 ค่า RMSEA ต่ำกว่า 0.05 และเข้าใกล้ 0 แสดงว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นวัด ได้เที่ยงตรงตาม โครงสร้างที่มุ่งวัด

12.4 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยทั้งรายด้านและทั้งฉบับ โดยวิธีการหา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการ ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน มีค่าเท่ากับ 0.82 ถึง 0.93 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98

2. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ พบว่า ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเกณฑ์ปกติอยู่ในช่วง T22 ถึง T70 แสดงว่าระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยอยู่ในระดับต่ำถึงระดับสูงมาก ดังนี้ ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยดีเยี่ยม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยดี 162 คน คิดเป็นร้อยละ 42.40 ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยปานกลาง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยพอใช้ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 และระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยควรปรับปรุง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 ส่วนใหญ่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 42.40

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย และสร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนสอบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1 ในการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด และได้สร้างแบบวัดเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 48 ข้อ ประกอบด้วย ด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน จำนวน 6 ข้อ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน จำนวน 6 ข้อ ด้านการปฏิบัติตามข้อตกลงของครอบครัว จำนวน 6 ข้อ

ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม จำนวน 6 ข้อ ด้านการไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น จำนวน 6 ข้อ ด้านการเข้าเรียนตรงเวลาและทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด จำนวน 6 ข้อ ด้านการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ จำนวน 6 ข้อ และด้านการสนใจเรียน และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จำนวน 6 ข้อ ทั้งนี้เพื่อให้ได้แบบวัดที่ข้อคำถามมีความสัมพันธ์ กับนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละองค์ประกอบของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย และมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการทดลองใช้วัดกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2 การหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย มีการหาคุณภาพ ดังนี้

1.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ทั้งนี้เพราะข้อสอบที่สร้างขึ้นมีการวิเคราะห์ตามพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย จึงทำให้ข้อสอบที่สร้างขึ้น ผ่านเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ล้วนเป็นผู้มีประสบการณ์ และมีความรอบรู้ในเรื่องการมีวินัย แสดงว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง และใช้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างตามนิยามเชิงปฏิบัติการและการสร้างสถานการณ์ของแบบวัดแต่ละข้อสอดคล้องกับเนื้อหาองค์ประกอบของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละด้าน จึงทำให้ผลการประเมินความสอดคล้องด้านเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญได้คะแนนสูงได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 249) ที่กล่าวว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 สอดคล้อง เชาวน์ อินโย (2551 : 281) ที่กล่าวว่า เกณฑ์ในการพิจารณา ค่า IOC ควรมีค่าเป็นบวกและเท่ากับ +0.50 หรือมากกว่าจะเป็นข้อคำถามที่ดีสามารถนำไปใช้ได้ สอดคล้องกับ ไพศาล วรคำ (2554 : 262-263) ที่กล่าวว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 ขึ้น ไปหากต่ำกว่านี้ถือว่าใช้ไม่ได้ แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย สามารถวัดได้ตามพฤติกรรมบ่งชี้และวัดได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่กำหนดไว้

1.2.2 คุณภาพของแบบวัดของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.33 ถึง 0.85 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 83) แบบวัดจะต้องมีค่าอำนาจจำแนกไม่ต่ำกว่า .20 ขึ้นไป แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ เหตุผลที่แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยมีค่าอำนาจจำแนกสูง ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย ตามลำดับขั้นตอนการสร้าง มีการวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์จากแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมิน

ผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ซึ่งวิธีการดังกล่าวมีผลทำให้แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย มีคุณภาพทางด้านอำนาจจำแนกสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญญา ชมศิริ (2547 : 84 – 86) ได้พัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอโพธารอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 การวิจัยผลปรากฏว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าตั้งแต่ 1.756 ถึง 12.10 มีค่าความเที่ยงตรง และยังสอดคล้องกับเอเมอร์ สังกเว (2547 : 91 – 93) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 1.80 ถึง 26.25 มีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ตามเนื้อหา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย ที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้ว จำนวน 1 ฉบับ 48 ข้อ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ ด้านการแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน จำนวน 6 ข้อ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน จำนวน 6 ข้อ ด้านการปฏิบัติตามข้อตกลงของครอบครัว จำนวน 6 ข้อ ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม จำนวน 6 ข้อ ด้านการไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น จำนวน 6 ข้อ ด้านการเข้าเรียนตรงเวลาและทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด จำนวน 6 ข้อ ด้านการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ จำนวน 6 ข้อ ด้านการสนใจเรียนและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จำนวน 6 ข้อ เป็นข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ สามารถวัดได้ตามพฤติกรรมบ่งชี้และวัดได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในแต่ละด้าน

1.2.3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ผลปรากฏว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยที่สร้างขึ้นพบว่าตัวแปรที่สังเกตได้แต่ละตัวแปรเป็นองค์ประกอบแต่ละด้านของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย แต่ละองค์ประกอบ และเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีความเหมาะสมของพารามิเตอร์ในแต่ละองค์ประกอบ ค่าดัชนีความเหมาะสมของทุกตัวแปรบ่งชี้ว่าโมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูลทั้งโมเดลรายด้านและโมเดลรวมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยทั้ง 8 ด้าน ทั้งนี้เพราะมีการกำหนดขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดอย่างรอบคอบ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสม สอดคล้องกับ นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542 : 122) และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2543 : 3) ที่กล่าวว่า ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับ

ความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) มีค่ามากกว่า 0.90 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (RMSEA) มีค่าน้อยกว่า 0.05 จากข้อมูลดังกล่าว แสดงว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตามแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

1.2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย โดยการใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 209) ซึ่งกล่าวว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบควรมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะเป็นแบบทดสอบที่เชื่อถือได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนาตยา รัศมี (2552 : 65) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นของแบบวัดมีค่าเท่ากับ 0.89 และสอดคล้องกับศศิธร วีราวุธ (2552 : 74) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบวัดรายด้านอยู่ระหว่าง 0.72 – 0.95 และทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 จึงสรุปได้ว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่น ตามเกณฑ์มาตรฐาน

2. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย เกณฑ์ปกติของแบบวัด ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติ จากคะแนนที่ได้จากการทดสอบของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมมีช่วงคะแนนมาตรฐานที่ปกติอยู่ระหว่าง T22 ถึง T70 คุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับควรปรับปรุงถึงระดับดีเยี่ยม ดังนี้ ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยดีเยี่ยม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยดีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 42.40 ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยปานกลาง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยพอใช้ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 และระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยควรปรับปรุง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย อยู่ในระดับดี การที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย ที่แตกต่างกันเพราะว่า นักเรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัย ไม่เหมือนกัน การอบรมเลี้ยงดู และ

การปลูกฝังลักษณะนิสัยจากคุณครู พ่อ แม่ ผู้ปกครองที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมอเรอร์ การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตนี้จะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุข ความอบอุ่น และผ่านการอบรมสั่งสอน หรือการเลียนแบบที่ดึงมาจากผู้เลี้ยงดูเอง จึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น และจะกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้อง มีเหตุผลของบุคคลนั้น สอดคล้องกับ พนม พงษ์ไพบูลย์ (2554 : เว็บบไซต์) กล่าวไว้ว่าการปลูกฝังให้เยาวชนมีวินัยนั้น เป็นหน้าที่ของทุกฝ่าย ทุกส่วนต้องมีความสำนึกและปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบ ด้านการมีวินัยและมีหน้าที่ดูแลช่วยเหลือในการสร้างจิตสำนึก ทั้งจากการอบรมสั่งสอน กระบวนการจัดการเรียนการสอน สิ่งแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดู เพื่อส่งเสริมการปลูกฝังสร้างนิสัยให้นักเรียนยึดมั่นในด้านการมีวินัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการวิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ได้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หากต้องการนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นที่ใกล้เคียงกัน ควรมีการปรับปรุงข้อคำถามให้สอดคล้องกับบริบทและความเหมาะสมกับวัยของนักเรียนและควรนำไปทดลองใช้และหาคุณภาพของแบบทดสอบก่อน

1.2 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การไปใช้ควรระวังเรื่องข้อคำถาม คำตอบ ควรอธิบายและชี้แจงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ให้ชัดเจน เพราะถ้านักเรียนตอบไม่ตรงกับความรู้สึกละก็อาจจะทำให้ผลการวัดคลาดเคลื่อน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY